

CUVÂNT DE MULȚUMIRE

Stimate Dl. Rector,
Stimate Dl. Președinte al Senatului,
Stimați membrii ai Senatului,
Stimați invitați,
Stimați colegi,

Fiind prezent , azi 15 iunie 2016, în Aula Magna a UPM la această ședință festivă a Senatului nu pot să nu mă gândesc că în această sală în ziua de 15 septembrie 1976, deci acum 39 de ani și 9 luni, îmi începeam activitatea, în calitate de asistent suplinitor, la "Institutul pedagogic de 3ani", instituția care, prin succesive momente de dezvoltare, a devenit ceea ce este azi UPM.

Este o perioadă lungă de timp dar acum am senzația că a trecut repede. Dar cu toții știm că scurgerea timpului o percepem în mod diferit în funcție de vârstă, starea fizică și cea psihică în care ne aflăm. Încerc să-mi stăpânesc tendința de a derula din memorie trăirile avute în această instituție de învățământ superior pe care am slujit-o cu devotament și dăruire patru decenii atât în calitate de cadru didactic dar, pentru o perioadă de 14 ani, și ca rector și apoi 8 ani ca prorector științific.

În perioada de după absolvirea facultății am activat profesional în doar două instituții: 6 ani ca inginer proiectant la Intreprinderea "Imatex" din Tg Mureș, și așa cum am menționat peste 39 de ani cadru didactic la Universitatea Petru Maior. Din anul 2004 și până acum în paralel cu munca desășurată la Universitatea Petru Maior am activat ca și conducător științific de doctorat asociat la Școala Doctorală din Universitatea Tehnică din Cluj precum și ca consilier județean din partea PSD în cadrul Consiliului Județean Mureș. În opinia mea aceste două activități nu reprezintă un gest de "infidelitate" față de UPM ci o activitate complementară prin care am adus o valoare adăugată celei desfășurate în UPM.

Se cuvine ca azi să mulțumesc colegilor din Facultatea de Inginerie pentru propunerea făcută de a mi se acorda titlul academic onorific de "**Profesor emerit**

al UPM” . Mulțumirile mele se adresează și membrilor Senatului UPM care au aprobat această propunere care mă onorează.

Această recunoaștere a muncii depuse în folosul Universității Petru Maior mă obligă, o dată în plus, să răspund oricărei solicitări care va veni din partea acestei instituții. De altfel trebuie să mărturisesc că modul în care se desfășoară evoluția UPM nu-mi poate fi indiferent. Le urez din toată inima celor care-i conduc destinele să găsească cele mai bune soluții la provocările care-i stau în față acum și în viitor.

Reiterez și cu această ocazie că ,în opinia mea, este important de înțeles de către factorii politici responsabili, din plan local și național, că Universitatea Petru Maior are un rol strategic în viața comunității mureșene. Dincolo de misiunea de formare a unor oameni cu pregătire superioară în diferite domenii universitatea a fost și trebuie să rămână anume un pol în jurul căruia gravitează o viață spirituală românească de nivel ridicat.

Ce va aduce viitorul pe termen mediu și îndepărtat acestei instituții, într-o Românie inclusă într-un proces masiv de globalizare greu de controlat, este greu de anticipat dar în orice situație genele spirituale ale acestei instituții academice vor fi prezente în ADN spiritual al comunității mureșene și naționale.

Și pentru că patronul spiritual al Universității Petru Maior pe care l-am ales, împreună cu colegii în anul 1996, este cărturarul iluminist Petru Maior aș dori, ca împreună cu soția mea, Codruța Boloș, care este de asemenea profesor emerit al UPM, să donăm azi Bibliotecii universității un exemplar al cărții *”Istoria pentru începutul românilor în Dacia” întocmită de Petru Maioru de Dicio-San-Martinu, editiunea treia transcrisă cu litere latine, Budapesta-Gherla, 1883.*

Inchei acest scurt cuvânt de mulțumire cu urarea, pe care am folosit-o ori de câte ori am avut ocazia în calitate de rector, ”Vivat, crescat, floreat Universitas Petru Maior”.

Tg. Mureș, 15 iunie 2016

Prof.univ.asoc.dr.ing. Vasile Boloș

*(Alocuțiune prezentată în ședința festivă a Senatului Universității "Petru
Maior din Tg. Mureș)*